

освѣтлява природѣ-тѣ, тѣй и ученіе-то человѣка. Както мѣтна-та вода размѣща быстрѣ-тѣ, тѣй и злы-тѣ добро-то ученіе. Добро е, да знае человѣкъ да хортува, кога-то трѣба, иъ добро е и да слушя, кога не знае. Глупавъ е, кой-то си изгубва младость-тѣ безъ ученіе. Подканяйте се чада за ученіе-то. Мѣдростъ-та и честность-тѣ сѫ най голѣма-та зестра на момы-тѣ. Злы-тѣ хора мразятъ добры-тѣ и не могжть нити да ги гледать. Не се хвали самъ, нека те хвалять твои-тѣ работы. Прави сичко съ мѣркѣ. Не вѣрвай лесно сѣкого. Кой-то прави зло, врьща се на главѣ-тѣ му. Не харчи гдѣ-то не трѣба, и не жали гдѣ-то трѣба. Кѣтай до гдѣ имашъ, а не кога свѣршишъ всичко. Благополучіе-то е всякоги близо при насть, въ онова дружество, въ кое-то промысль-та ны опредѣлила. Не трѣба да тѣрсимъ кое-то е по далечь и по высоко отъ насть, трѣба да се благодаримъ, а не да обирямы и що-то имамы.

СТАРО-БѢЛГАРСКА, или съ черковны букви азбука.

